

Reactie internetconsultatie Accreditatie op maat

Wetsvoorstel

Artikel 1.18:

Artikel 1.18 suggereert dat als je onafhankelijke deskundigen betreft bij een interne beoordeling, deze beoordeling openbaar moet worden gemaakt. Dit zou betekenen dat instellingen met interne instrumenten (bv midterm reviews) waar ze externe deskundigen bij betrekken deze intern bedoelde oordelen openbaar zou moeten maken. Dat is onwenselijk gezien het interne karakter van het instrument, waarmee juist beoogd wordt verbetering te bereiken door ook een open gesprek te voeren over de kwetsbaarheden van een opleiding.

Dit artikel zou alleen betrekking moeten hebben op de externe beoordeling door het accreditatieorgaan.

Artikel 5.2, punt 3.

Hier is niet duidelijk waarop bedoeld wordt. Gaat het om de analyses die de NVAO tegenwoordig soms doet nadat een cluster gepasseerd is? Of is het iets nieuws? Er wordt in de memorie van toelichting geen aandacht aan besteed.

Artikel 5.3, punt e.

In dit artikel wordt duidelijk dat de vierpuntsbeoordelingsschaal tegen alle verwachtingen en aanbevelingen in toch gehandhaafd blijft. De vraag is waar dit nu vandaan komt, aangezien er behoorlijke consensus lijkt te bestaan over de afschaffing van de differentiatie in oordelen (ook de studenten hadden zich op het standpunt van afschaffen gesteld). Heel actueel wordt dit geïllustreerd door het cluster van Geneeskunde, een visitatiegroep die zelf expliciet alleen beoordeeld wil worden op basiskwaliteit of niet.

Artikel 5.8, punt 1a

Staat hier dat de volgorde TNO en MD weer wordt omgedraaid? Als dat zo is, zou dat zeer onwenselijk zijn. Zo niet, dan is niet duidelijk waar hier op bedoeld wordt mbt de registratie in het CROHO.

Artikel 5.13, punt 5 en 6 en Artikel 5.24, punt 3c.

Deze artikelen gaan over de interne communicatie van instellingen. Hier is sprake van onterechte en/of overgereguleerde bemoeienis met de interne instellingscommunicatie. Visitatierapporten moeten "terstond" naar de opleidingscommissie en de medezeggenschap. Je zou verwachten dat de minister dit aan de instelling laat, zeker in de lijn van het vertrouwensprincipe en meer eigenaarschap. Dit druist precies in tegen die principes waar dit hele wetsvoorstel door ingegeven is.

Artikel 5.16, punt 3

Dit artikel stelt dat uiterlijk een jaar voordat het visitatierapport telkens moet worden overgelegd, het accreditatieorgaan aan de instelling bericht over de uiterste datum waarop het visitatierapport door hem moet zijn ontvangen.

Deze termijn is te kort, het moet tenminste uiterlijk 2 jaar tevoren zijn wil zoiets kunnen werken.

Artikel 5.28, punt 4

Dit artikel stelt dat gelijktijdig met de bekendmaking aan de instelling van het besluit op de aanvraag het accreditatieorgaan het ITK-rapport publiceert op een voor ieder kenbare wijze.

Daar zou iets van tijd tussen moeten zitten, zodat de instelling de tijd heeft zelf intern te communiceren voordat de medewerkers het in de pers kunnen zien.

Memorie van toelichting

Scheiding van rapportage

De scheiding van rapportage gaat uit van een theoretisch goed principe, maar is praktisch moeilijk uitvoerbaar. Hoe ga je er zorg voor dragen dat dit in de praktijk gaat werken? Wanneer gaan verbeterpunten over de basiskwaliteit en wanneer is dat niet zo? Noodzakelijke verbeteringen komen wel in het visitatierapport, aanbevolen verbeteringen niet? Het uitgangspunt stelt hoge eisen aan het panel en de secretaris. Het vereist een zeer goed geïnstrueerd panel wil je dit open gesprek kunnen en durven voeren. Daarbij leg je ook erg veel verantwoordelijkheid in handen van het panel en de secretaris die nu standaard dus 2 rapporten moet maken. Het zal erg lastig zijn een onderscheid te maken in de aanbevelingen die wel en niet naar de NVAO gaan. Dit zien wij al in onze eigen praktijk van midterm reviews waarin een onderscheid wordt gemaakt tussen noodzakelijke verbeteringen en aanbevelingen. Dit is al een uitdaging, ten eerste om zo'n indeling te maken, ten tweede om er consensus over te bereiken. En daarnaast moet het dan ook nog in 2 verschillende rapportages, waardoor het verhaal van de opleiding wel heel lastig te vertellen wordt.

Een tweede punt bij dit onderwerp is dat gesteld wordt dat deze scheiding zal leiden tot lastenverlichting bij de instelling (zie IAK blz. 4 onderaan). We zien niet hoe die gerealiseerd wordt. Een panel wil nog steeds dezelfde informatie hebben, ook al gaat het niet meer om een oordeel. Voor het geven van advies heb je nog steeds voldoende informatie en documentatie nodig.

Fasering van gesprekken

Deze toelichting geeft aan dat de visitatiebezoeken complexer worden. De vraag is wat het concreet zal betekenen. Zullen er twee bezokedagen gepland worden? Dat is in het kader van de lastenvermindering niet echt aan te moedigen. Naast de fasering is er dan ook nog sprake van het experiment met de studentenpanels. Het visitatiebezoek gaat dan dus uit tenminste 3 delen bestaan: 1) beoordelen 2) verbeter en toekomstplannen en 3) studenten perspectief. Dit komt over als onnodig complex en voor sommige zo niet alle partijen een lastenverzwaring.

Studentenpanel en studentenbijdrage aan zelfevaluatie

Uit het stuk wordt niet duidelijk wat nu precies de aanleiding is voor het instellen van het studentenpanel. Wat is nu de toegevoegde waarde? Dat studenten nu niet vrijuit zouden spreken? Is het dan niet beter dat probleem aan te pakken ipv weer een nieuw onderdeel in te richten?

Er zijn nog veel onduidelijkheden mbt de studentenbijdrage aan de zelfevaluatie. Is het een recht of plicht van de studenten? Moet het hoofdstuk binnen vastgesteld aan pagina's vallen? Wat als studenten het niet voor elkaar krijgen? In elk geval zou voorkomen moeten worden dat instellingen in de positie komen dat ze ervoor moeten zorgen dat studenten zo'n hoofdstuk schrijven.

Lastenverlichting

Het percentage en bedrag dat genoemd wordt is zonder enige onderbouwing. Waar komen ze vandaan en wie heeft die 15% geschat? Hoe is de berekening tot stand gekomen? En hoe is de lastenverlichting verdeeld over de verschillende partijen? Waar is het bedrag van blz. 37 op gebaseerd?

Daarnaast wordt ervan uitgegaan dat het halveren van het accreditatiekader automatisch lastenverlichting betekent. Dat is niet automatisch zo te stellen, zeker niet als dat kader nog niet beschikbaar is.

Artikelsgewijs, artikel 5.10 (blz. 43/44)

Het is onduidelijk wat hier bedoeld wordt. Formulering is onvoldoende helder voor de lezer.